

- d) nie uwzględnia dostępnych danych naukowo-technicznych ani warunków środowiskowych w poszczególnych regionach Wspólnoty, ani też rachunku kosztów i korzyści wynikających z wprowadzonego w nim zakazu;
- e) jest nieproporcjonalny do celu, jakiemu ma służyć;
- f) ma charakter dyskryminacyjny, ponieważ reguluje w jednakowy sposób bardzo odmienne sytuacje geograficzne, gospodarcze i społeczne;
- g) nie przewiduje odstępstwa na korzyść rybaków dokonujących połowów w małej skali, w rodzaju połowów za pomocą thonaille, które poza tym, że są tradycyjną metodą połowów w ściśle określonej części Morza Śródziemnego, stanowią podstawę utrzymania dla stosujących ją rybaków i mają charakter bardzo selektywny dla gatunków nie będących przedmiotem połowu?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 894/97 z dnia 29 kwietnia 1997 r. ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 132, str. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1239/98 z dnia 8 czerwca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 894/97 ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 171, str. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 27 lutego 2007 r. przez Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) oraz Jeunes agriculteurs (JA)

(Sprawa C-110/07 P)

(2007/C 95/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołanie: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA) (przedstawiciele: adwokaci V. Ledoux i B. Néouze)

Druga strona postępowania: Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska

Żądania wnoszących odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2006 r.;

- stwierdzenie, że nie należy nakładać grzywn na wnoszące odwołanie federacje;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwot rzeczonych grzywn;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w sprawie zastosowania środka tymczasowego i postępowaniem głównym przed Sądem, a także postępowaniem przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie przedstawiają cztery zarzuty na poparcie wniesionego odwołania. W ich zarzucie pierwszym wnoszące odwołanie wnoszą, że Sąd zniekształcił dowody poddane jego ocenie, nie uwzględniając dwóch zasadniczych elementów stanowiących dowód na nieprzedłużenie porozumienia z dnia 24 października 2001 r. na okres po dniu 30 listopada tego samego roku. W zarzucie drugim wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo wspólnotowe i utrwalone orzecznictwo Trybunału orzekając, że Komisja nie naruszyła prawa do obrony nie wskazując w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, że dokona obliczenia kwot grzywn biorąc pod uwagę zsumowane obroty członków federacji wnoszących odwołanie. W zarzucie trzecim wnoszące odwołanie powołują się na naruszenie przez Sąd art.15 ust. 2 rozporządzenia 17/62, który do celów obliczenia, że grzywny nałożone na federacje wnoszące odwołanie nie przekraczają pułapu 10 % obrotów, o którym mowa w tym artykule, wziął pod uwagę zsumowane obroty członków federacji, nie spełniając w tym względzie konkretnych celów i przesłanek ustalonych w orzecznictwie. Wreszcie, w zarzucie czwartym strony wnoszące odwołanie zarzucają Trybunałowi naruszenie zasady „non bis in idem”, a także zasady proporcjonalności poprzez nałożenie na każdą z federacji odrębnej grzywny, która uwzględniała zsumowane obroty wspólnych członków federacji. Według wnoszących odwołanie, tylko na jedną federację w niniejszej sprawie mogła zostać nałożona kara uwzględniająca zsumowaną zdolność finansową wspólnych członków federacji wnoszących odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Hiszpania) w dniu 28 lutego 2007 r. — José Manuel Blanco Pérez i María del Pilar Chao Gómez przeciwko Principado de Asturias

(Sprawa C-111/07)

(2007/C 95/52)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Asturias